

[Aase Olesen]

forbruget af alkohol. Jeg mener, det er veldokumenteret – det ved jeg godt der bliver sat spørgsmålstegn ved – at der er en sammenhæng mellem det almindelige forbrug og antallet af skader. Nu kan man godt få læger her i landet til at sige, at der ikke er sket nogen stigning af alkoholrelaterede sygdomme i Danmark i de sidste år, selv om alkoholforbruget er fordoblet. Men det hænger bl.a. sammen med, at man kun dør af én ting her i landet, og hvis man kan skrive noget andet på dødsattesterne, end at folk har drukket sig ihjel, så gør man det formentlig. Det er en af de løjerlige ting i Danmark, at det ligesom ikke er accepteret og fint at have et overforbrug, og derfor gør man i forskellige sammenhænge en hel del for at skjule det.

Jeg er enig med ministeren i, at det er en svær balancegang på én gang at slå fast, at man ikke vil komme med fordømmende og moraliserende pegefingre, og samtidig få sagt, at det ikke er nogen god idé at drikke mere, end man kan tåle. Men jeg synes omvendt, at man har eksempler på, at fornuftig oplysning kan lade sig gøre.

Jeg er enig med alle dem, der har sagt, at vi specielt skal rette oplysningen til børn og unge, men vi må samtidig sige, at børn og unge jo ikke drikker, fordi de ikke er oplyste. De drikker, fordi vi voksne drikker, og fordi det hører med til, havde jeg nær sagt, enhver form for social kontakt i Danmark i dag, at der skal spiritus eller alkohol under en eller anden form på bordet. Det skulle vi måske overveje lidt, og jeg synes nok, der er meget god grund til også at rette oplysningen mod de grupper, som har et meget stort forbrug, for som det allerede er sagt og også står i forslaget: det, der er interessant, er at sigte mod, at det store forbrug ikke løber af med folk, så de bliver afhængige.

Herefter vil jeg vende mig til det, som der nok er mest uenighed om, nemlig punkt 2 b om drikkeriet på arbejdspladserne – her menes arbejdspladser i videste forstand, også administrations- og kontorsektoren. Vi vil gerne gøre opmærksom på, at der er et par bemærkninger mere om alkohol på arbejdspladserne, som ingen har været inde på, men som jeg håber vi i udvalget kan få nærmere belyst, nemlig at der er behov for at få oplyst, hvad alkohol betyder, hvis man samtidig også er udsat for andre skadelige stoffer. Det synes jeg er meget vigtigt, og der er ikke no-

gen, der i dag har ansvar for at tage den problemstilling op. Vores hensigt har været at give samarbejdsudvalg, bedriftssundhedstjeneste osv. en mulighed for at komme med oplysning på det område, sådan at man er klar over, hvad man udsætter sig for, når man drikker, hvis man samtidig er udsat for andre alvorlige stoffer.

Jeg vil gerne understrege, at vi ikke hermed ønsker at tage nogen form for ansvar fra arbejdsgiveren for ikke at have arbejdsmiljøet i orden. Det er formentlig en af de ting, der ligger bag ved LOs modstand, men det er i hvert fald ikke vores hensigt på nogen måde, at dette her skal bruges som undskyldning for ikke at sørge for, at arbejdsmiljøet er, som det skal være.

Min taletid tillader mig ikke at gå i detaljer, men i forlængelse af den diskussion, der var om reklamerne, vil jeg sige, at jeg tror, vi i udvalget kan få fremlagt papirer også fra WHO om de salgsstrategier, som firmaerne bruger over for ganske specielle grupper. Det er naturligvis nogle af de ting, vi har haft i tankerne, når vi har sagt, at vi synes, der kunne være behov for at se på reklameringen. Er det rimeligt, at man specielt henvender sig til grupper, som man ved i dag ikke er inde i alkoholforbrug: unge, kvinder eller andre? Det er sådanne spørgsmål, vi gerne vil have diskuteret, og det tager den eksisterende kodeks ikke højde for.

Jeg skal gentage min tak til ordførerne for den positive modtagelse af beslutningsforslaget.

Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil gerne vende tilbage til fru Birthe Rønn Hornbech, der udtalte nogle postulatet om, at antallet af spritkørere skulle være særlig udbredt lige omkring arbejdstids ophør. Hvis det er korrekt, er det en nyudvikling i forhold til de lidt ældre tal, jeg kan huske om det. For nogle år siden lavede man på baggrund af de statistiske indberetninger en undersøgelse, der havde en titel i retning af: »Hvornår har du bedst en chance for at blive knaldet af en spritbilist?« Det var bestemt ikke efter arbejdstid, så vidt jeg husker det. Men det er jo noget, vi kan undersøge, når vi kommer i gang med udvalgsarbejdet.

Fru Aase Olesen har i bemærkningerne til beslutningsforslaget nævnt landsbevillings-